

ไปทะเลกันนะ

นำเสนอเมื่อ : 19 มี.ค. 2552

ไปทะเลกันนะ...

ท้องฟ้ามีวูๆ ดาวคงยังไม่ตื่นแน่ละ

เธอจูงมือผมข้ามถนนตรงแยกหน้าซอย 65

ผมมองเธอสลัปรถมอเตอร์ไซค์ฮอนด้าอินดี้ ,- เธอเรียกอย่างนั้น

เธอกระตุกมือผมเบาๆ พลาบบอก ถ้าเธอมีรถมอเตอร์ไซค์อินดี้ เราไปทะเลกันนะ

ผมมองหน้าเธออีกครั้ง ,- ไปทะเลหรือ ?

เธอพยักหน้าจริงจัง เสมือนผมได้ยินเสียงคลื่นซัดจากแววตาเธอ

บางแสนก็ได้นะ ไม่ไกลมาก คงพอขี่กันไปไหว

เราอยากไปทะเลจริงๆนะ ,- เธอย้ำอีกครั้ง

เราอยากเอาเท้าไปแช่ทรายนุ่มๆ หรือจะเขียนชื่อเธอกับเรากับทรายด้วยดีไหม

ให้พระจันทร์ ให้ท้องฟ้า ให้ภูเขา เป็นพยานว่าเรามาทะเลด้วยกัน

พอดกติกหน้อย เราก็แข่งกันนับดาว หรือจะวิ่งเล่นบนลู่วทรายเหมือนเด็กๆ

คล้ายหนังสือที่เคยอ่าน อะไรนะ .- ความสุขของกะทิหรือเปล้า ?

แต่เราวิ่งกันด้วยเสียงหัวเราะ ยกย่งด้วยความสุข ไม่ใช่หน้าต่างเหมือนเด็กกะทิ

ส่วนผมถ้าไม่ล่องลอยเกินไป ผมจะร้องเพลงให้เธอฟัง ผมรู้ว่าเธอชอบฟังผมร้อง

เธอมักจะซบไหล่และกุมมือกัน เธอว่ามันอบอุ่นเกินแรงปรารถนาอื่นใด

ค่อนข้าง ,- เรารออรุณสวัสดิ์พระอาทิตย์ด้วยกัน เปลือยทำเหื่อทรายอุ่น

ล่องคืนผ่านไป ,

เธอหลับซบไหล่ผมริมสนามหญ้าในสวนสาธารณะ

ผมตั้งใจมองขณะเธอหลับ ,- เธอน่ารัก

เธอน่ารักผมจึงรักเธอ

ผมจะดูแลผู้หญิงคนนี้ ..

ผมจะพาเธอไปทะเล

ไปทะเลกันนะ ..

ผมบอกตัวเองเบาๆ กระซิบแผ่วๆ - หวังเธอได้ยิน